

nr. 281 af 28. april 1993 om gennemførelsen af Danmarks tiltrædelse af Traktaten om Den Europæiske Union var i strid med grundloven. I dommens præmisser er der anført følgende begrundelse:

»Appellanterne gør til støtte for deres påstande gældende, at den suverænitetsafgivelse, som fandt sted ved Danmarks tiltrædelse af Traktaten om Den Europæiske Union, jf. § 4, nr. 12, i lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber som indføjet ved lov nr. 281 af 28. april 1993, ikke kunne gennemføres i medfør af Grundlovens § 20, men alene ved en grundlovsændring i medfør af Grundlovens § 88. Efter appellanternes opfattelse var der ikke tale om en suverænitetsafgivelse »i nærmere bestemt omfang« som krævet efter Grundlovens § 20, stk. 1.

Ved afgørelsen af, om appellanterne bør have adgang til at få dette spørgsmål prøvet ved domstolene, må der lægges vægt på, at tiltrædelsen af Traktaten om Den Europæiske Union indebærer overførsel af lovgivningskompetence inden for en række almene og væsentlige livs-områder og derfor i sig selv er af indgribende betydning for den danske befolkning i almindelighed. Herved adskiller denne sag sig fra sædvanlige sager om prøvelse af loves overensstemmelse med Grundloven. På grund af tiltrædelseslovens generelle og indgribende betydning har appellanterne en væsentlig interesse i at få deres påstande prøvet. Højesteret finder, at der under disse omstændigheder ikke er tilstrækkeligt grundlag for - som sket ved Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1973, side 694 - yderligere at betinge adgangen til domstolsprøvelse af, at appellanterne kan påvise, at der i medfør af Traktaten om Den Europæiske Union er udstedt retsakter, som konkret og aktuelt berører deres forhold. Der er herved tillige lagt vægt på, at et krav herom ikke ville være egnet til at sikre en bedre oplysning af det spørgsmål om grænserne for anvendelsen af Grundlovens § 20, som appellanterne har rejst.

Højesteret finder herefter, at appellanterne har fornøden retlig interesse i at få deres påstande prøvet. Der er ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at påstandene efter deres udformning eller af andre grunde er uegnede til at blive taget under påkendelse. . . «

Spm. nr. S 2007

Til udenrigsministeren (6/5 99) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Finder udenrigsministeren det acceptabelt, at Romano Prodi, endnu før han er tiltrådt som formand for EU-kommissionen, begynder at blande sig i den konkrete håndtering af hormonbøvsagen med den konsekvens at EUs position svækkes i forhold til USA?«

Begrundelse

Ifølge Børsen den 6.maj 1999 mener Romano Prodi, at den verserende strid om hormonkød »skyldes fejl og misforståelser«. Dette er en besynderlig udtalelse, der kan tolkes således, at han ønsker at underminere importforbudet og i stedet indgå et kompromis med USA. Hans udtalelser tyder på, at han blander sig i en sag, som han intet ved om.

Svar (18/5 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Regeringen finder, at Romano Prodi, som alle andre borgere i EU's medlemslande, har ret til at have synspunkter om alle EU-spørgsmål, herunder også »hormonsagen«.

Det er kun naturligt, at en ny Kommissionsformand markerer sig og viser, at han har synspunkter på aktuelle EU-spørgsmål. Men der er som bekendt ikke nogen direkte linie fra en kommissionsformands synspunkter og til nye fælles regler.

Regeringen vil tage stilling til konkrete forslag fra Kommissionen, når og hvis de fremsættes.

Spm. nr. S 2012

Til udenrigsministeren (6/5 99) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om den igangværende sag i WTO om det franske asbestforbud?«